

УДК 37.091.33:81'1:004.38

Л. А. Башманівська,

кандидат педагогічних наук, доцент
(Житомирський державний університет імені Івана Франка)
lyubov_andreevna11@ukr.net
ORCID: 0000-0001-7152-3691

В. І. Башманівський,

кандидат філологічних наук, доцент
(Житомирський державний університет імені Івана Франка)
valeriy68bash@gmail.com
ORCID: 0000-0001-8589-6077

МЕДІАОСВІТА ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ-СЛОВЕСНИКА

У статті розглянуто питання медіаосвіти як складової справжнього професіоналізму майбутнього фахівця, обґрунтовано важливість означеної проблеми для професійного розвитку особистості. У результаті дослідження зроблено висновок, що роль медіаосвіти в навчанні студентів постійно зростає. Це зумовлює її необхідність і ставить завдання підготувати майбутнього вчителя до ефективної взаємодії із сучасними медіа, сформуванню його медіаінформаційну грамотність.

Ключові слова: медіаосвіта, медіаграмотність, професіоналізм, вчитель-словесник, медіаосвітні технології.

Постановка проблеми. Останнім часом освітяни все більше уваги приділяють медіаосвіті як складовій справжнього професіоналізму майбутнього фахівця. Адже отримувати й сприймати необхідну інформацію, вільно висловлювати свої думки на різні події в суспільстві, передавати знання молодому поколінню, готувати їх до життя в сучасних інформаційних умовах допомагає саме медіаосвіта, що є одним із важливих напрямів педагогіки ХХІ століття. Медіаосвітній напрям сьогодні стає важливою складовою забезпечення відкритості освіти щодо потреб повсякденного життя особистості, а також здобуття інноваційних знань. Це в майбутньому шлях до ефективної діяльності людини, здатності до самовираження й самовдосконалення, запобігання вразливості до різного роду медіаманіпуляцій.

Медіаосвіта нині знаходиться в центрі уваги як журналістів, так і педагогів, зокрема філологів. Вчитель-словесник сьогодні повинен володіти сучасними медіа й відповідно до тенденцій розвитку інформаційного суспільства вдосконалювати свій професійний рівень.

Аналіз основних досліджень. Проблеми медіаосвіти великої уваги надавали дослідники Н. Духаніна, А. Короченський, Л. Найдюнова, Г. Онкович, С. Пензін, І. Сахневич, Т. Тухтарова, Ю. Усов, О. Федоров, Р. Хилько, І. Чемерис, Н. Шубенко, О. Янишин та інші. Медіаосвіту в сучасному інформаційному просторі вчені розглядають як розвиток і саморозвиток особистості за допомогою засобів масової інформації для сприйняття, інтерпретації та аналізу медіатекстів, для формування медіакомпетентності, що допоможе ефективно використовувати можливості преси, телебачення, радіо, Інтернету у своїй професійній діяльності.

Метою статті є дослідження проблеми медіаосвіти майбутніх педагогів, зокрема філологів, як важливого показника професійної підготовки, з'ясування сутності поняття "медіаосвіта" та її важливості й актуальності в сучасному інформаційному середовищі.

Виклад основного матеріалу. Вагомою часткою модернізації знань у цій галузі є розроблення Концепції впровадження медіаосвіти в Україні, що базується на міжнародному досвіді. У ній зазначено, що медіаосвіта є частиною освітнього процесу й спрямована на формування в суспільстві медіакультури, підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою мас-медіа, включаючи як традиційні (друковані видання, радіо, кіно, телебачення), так і новітні медіа (комп'ютерно опосередковане спілкування, Інтернет, мобільна телефонія) з урахуванням розвитку інформаційно-комунікаційних технологій [1].

Серед основних завдань медіаосвіти визначено формування медіаінформаційної грамотності як комплексу вмінь і знань, що дають можливість безпечно користуватися медіа; медіаімунітету, що передбачає медіаобізнаність, уміння обирати потрібну інформацію; рефлексії й критичного мислення як психологічних механізмів, які забезпечують свідоме споживання медіапродукції та саморегуляцію взаємодії з медіа на основі ефективного орієнтування в медіапросторі та осмислення власних медіапотреб; здатності до медіаторчості; спеціалізованих аспектів медіакультури, тобто візуальної медіакультури (сприймання кіно, телебачення), аудіальної та музичної медіакультури, розвинених естетичних смаків щодо форм мистецтва, опосередкованих мас-медіа, сучасних напрямів медіа-арту тощо [1].

В Українському педагогічному словнику С. Гончаренка медіаосвіта трактується як напрям у педагогіці, представники якого виступають за вивчення школярами закономірностей масової комунікації (преси, телебачення, радіо, кіно тощо) [2: 203]. Основними завданнями медіаосвіти названо підготовку нового покоління до життя в сучасних інформаційних умовах, до сприймання й розуміння різної інформації, усвідомлення наслідків її впливу на психіку тощо.

Г. Онкович на основі попередніх досліджень визначає основні напрямки медіаосвіти, серед яких: 1) медіаосвіту майбутніх професіоналів – журналістів, кінематографістів, редакторів, продюсерів та ін.; 2) медіаосвіту майбутніх педагогів; 3) медіаосвіту як частину загальної освіти школярів і студентів; 4) медіаосвіту в установах додаткової освіти та центрах дозвілля; 5) дистанційну медіаосвіту школярів, студентів і дорослих за допомогою телебачення, радіо, системи Інтернет; 6) медіасамоосвіту; 7) медіаосвіту у вищій школі, оскільки автор вважає її одним із резервів підвищення рівня фахової підготовки майбутніх спеціалістів, які підтримуватимуть засобами медіа власний професійний рівень упродовж життя [3].

Досить ґрунтовні дослідження в цій галузі належать О. Федорову. Учений презентує модель медіаосвіти майбутніх учителів у вигляді основних блоків, серед яких: 1) констатувальний (початковий) блок: констатація рівнів розвитку та сприйняття творів медіакультури в певній студентській аудиторії на початковому етапі навчання; 2) практико-креативний блок: розвиток практичних умінь студентів самовиражатися за допомогою медіатехніки (створювати медіатексти різних видів і жанрів); 3) перцептивно-креативний блок: розвиток перцептивно-креативних умінь студентів на матеріалі медіакультури (з урахуванням видів і жанрів медіатекстів, їх зв'язків з різними мистецтвами і т.д.); 4) аналітичний блок: розвиток умінь студентів аналізувати медіатексти різних видів і жанрів; 5) історико-теоретичний блок: отримання студентами знань з теорії та історії медіа / медіакультури; 6) методичний блок: вивчення студентами методів і форм медіаосвіти аудиторії; 7) практико-педагогічний блок: використання отриманих знань і вмінь у галузі медіаосвіти в процесі педагогічної практики; 8) констатувальний (підсумковий) блок: констатація рівнів розвитку та сприйняття творів медіакультури в певній студентській аудиторії на завершальному етапі навчання [4: 85].

О. Федоров розробив модель розвитку медіакомпетентності й критичного мислення студентів педагогічних вишів на заняттях медіаосвітнього циклу, де виокремлює теоретичну (блок підготовки аудиторії в галузі теорії медіа й медіаосвіти, блок розвитку медіаосвітньої мотивації й технології) і практичну складові (блок креативної діяльності, блок перцептивно-аналітичної діяльності) [5]. Автор зазначає, що медіаосвіта інтегрується сьогодні в такі обов'язкові шкільні дисципліни, як світова художня культура, література; активізується робота кіно-, медіаклубів, гуртків, шкільних газет, сайтів, фото-, радіо-, телестудій, учнівських і вчительських блогів, форумів, дистанційної медіаосвіти; іде підготовка медіапедагогів на курсах підвищення кваліфікації, семінарах і тренінгах, проводяться медіаосвітні конференції.

У зв'язку з актуальністю означеної проблеми, важливим завданням сьогодні є підготовка вчителя-філолога до тісної та ефективної взаємодії із сучасними медіа, формування його медіаінформаційної грамотності, адже в майбутньому вчителі-словесники будуть формувати медіакультуру молодого покоління – своїх учнів. Тому так необхідно впроваджувати медіаосвіту у вищій школі, готуючи фахівців педагогічного напрямку; урахувати завдання медіаосвіти під час здійснення освітніх реформ; формувати цілісну систему медіаосвіти, оскільки вона базується на сьогоднішніх медіапотребах молоді з урахуванням їхніх індивідуальних і психологічних особливостей, уподобань, сформованості медіакультури. Учитель повинен урахувати й те, що сьогодні швидко розвиваються технології, відбуваються зміни в системі мас-медіа, таким чином, зміст медіаосвіти постійно оновлюється.

Медіаграмотність допомагає особистості широко використовувати можливості інформаційного поля преси, телебачення, радіо, відео, Інтернету, сприяє кращому розумінню екранного мистецтва. Сьогодні, у час розвитку інформаційних технологій, поряд із традиційними медіаресурсами великою популярністю користуються так звані нові медіа, з якими вчитель також має бути обізнаний. Дослідник А. Киричок серед нових медіа як важливих засобів комунікації виділяє блоги, мікроблоги, фото- та відеосервіси, соціальні закладки, соціальні новини, подкасти, інтернет-форуми, геосоціальні мережі, які набувають усе більшої популярності завдяки розвитку інформаційного суспільства та є основними медіаресурсами, що забезпечують ефективне просування вищих навчальних закладів в інфосфері [6].

Отже, щоб бути сьогодні високоосвіченим фахівцем, потрібно володіти сучасними інформаційно-комунікаційними та медіаосвітніми технологіями, які є популярними серед молоді. Тому медіаосвіта є важливою складовою професіоналізму майбутнього вчителя-словесника, який повинен набути відповідних знань, умінь і навичок, наприклад, застосовувати сучасні медіа, зокрема друковані, радіо, телебачення, Інтернет як джерела знань; знаходити потрібну інформацію, оцінювати, відбирати й демонструвати її відповідно до поставлених завдань; характеризувати різні форми переказу інформації (словесні, звукові, аудіовізуальні, мультимедійні тощо); при необхідності користуватися комп'ютером,

принтером, сканером, проектором; триматися перед мікрофоном, відеокамерою; створювати мультимедійні презентації, що поєднують текстові, звукові, кіноматеріали тощо.

Філологи часто на уроках використовують різні форми сучасного мистецтва з метою зацікавлення учнів, формування їхніх художньо-естетичних смаків. Медіаосвіта також використовує засоби образотворчого мистецтва, літератури, музики, кіно тощо. Літературна освіта за допомогою медійних засобів є основою подальшого духовного розвитку учнів, запорукою прогресу, а то й самого життя. Під час вивчення літератури як мистецтва слова суміжні образотворчості (театр, кіно, музика, живопис, графіка, скульптура), що широко застосовуються сучасними медіа, впливатимуть на різні сфери сприймання, а отже, дадуть позитивний ефект для художньо-естетичного розвитку, сконцентрують внутрішні духовно-емоційні цінності особистості й водночас будуть могутнім засобом їхньої трансляції й комунікативного обміну. За допомогою медіа формуються ціннісні пріоритети й різноманіття можливих інтерпретацій літературних текстів, виникають цікаві, нетрадиційні їх тлумачення.

Таким чином, формування медіаграмотності учнів великою мірою залежить від учителя. Для частини педагогів сьогодні ще характерне традиційне проведення занять, які переважно побудовані на репродуктивних методах навчання, що не сприяють осмисленому розумінню й критичному оцінюванню різних життєвих ситуацій. Тому саме життя вимагає більш ефективної організації, підготовки та вдосконалення медійної освіти самих учителів, адже вони повинні бути достатньо компетентні й досвідчені, щоб об'єктивно й правильно оцінювати будь-яку інформацію. Інакше не зможуть навчити учнів. Тому формування медіаосвіти як важливої професійної якості вчителя має бути однією із важливих складових його професійності.

Медіаосвіта сприяє творчому сприйманню медіа та формуванню здатності створювати власну медіапродукцію. Тому, як зазначається в Концепції впровадження медіаосвіти в Україні, пріоритетними напрямками розвитку ефективної системи медіаосвіти є "розроблення стандартів медіаінформаційної грамотності педагогів, уведення медіакомпетентності в професійні стандарти підготовки педагогів, психологів, спеціалістів із соціальної роботи та інших спеціальностей, відповідне врахування вимог медіаінформаційної грамотності в освітніх і освітньо-наукових програмах фахової підготовки, розроблення спеціалізованих навчальних медіаосвітніх курсів для підготовки й перепідготовки працюючих фахівців" [1].

Зважаючи на вагомість означеної проблеми, медіаосвіта у вищому навчальному закладі передбачає, як уже було сказано, підготовку не тільки спеціалістів для мас-медіа, а й медіапедагогів, серед яких і вчителі-словесники, які повинні вміти користуватися сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями й новітніми медіа, постійно розвиватися й підвищувати свій професіоналізм. З цією метою науковці, зокрема А. Волошина, В. Іванов, К. Левківський, Г. Онкович, І. Сахневич, Т. Тухтарова, О. Федоров та інші, розробляють навчальні програми й пропонують організувати курси підвищення кваліфікації для підготовки медіапедагогів, удосконалювати їхню медіакультуру та медіаінформаційну грамотність.

Учитель повинен бути готовим до вирішення медіаосвітніх проблем, що вимагає переоцінки звичних форм роботи, ознайомлення з медіаосвітніми інноваціями. Медіаосвітні знання вчителя-словесника сприятимуть його розвитку, задовольнятимуть інформаційні потреби, підвищуватимуть професійний рівень. Медіа стануть одним із засобів його самоосвіти, адже XXI століття вимагає нових організаційних форм і методів підготовки вчителів, їхніх умінь застосовувати ІКТ та сучасні медіа в освітньому процесі, здатності по-новому організувати навчання, застосувати новітні та традиційні практики. Учителю-словеснику необхідно сьогодні оволодіти навичками цілеспрямованого використання різноманітних медіатекстів у своїй практичній діяльності, уміти їх аналізувати, моделювати уроки різних типів, використовуючи педагогічні можливості медіа, поєднувати педагогічні методи з медіаосвітніми технологіями.

Майбутній філолог сьогодні повинен не тільки мати уявлення про медіаосвітній напрям у педагогіці, а й володіти інформацією про дидактичні та виховні можливості сучасних медіа, психолого-педагогічні умови та форми їх застосування в навчально-виховному процесі. Сучасному вчителю важливо використовувати різні медіапродукти у своїй професійній діяльності з метою розвитку медіакомпетентності своїх школярів, для цього необхідно оволодіти різними медіаосвітніми технологіями, а також використовувати їх для підвищення свого професійного рівня.

Зважаючи на величезний інформаційний та дидактичний потенціал медіаосвіти в навчально-виховному процесі, важливо формувати медіакомпетентність студента-філолога засобами аудіовізуальних технологій. Ефективність навчального процесу залежатиме від того, наскільки розвинута буде його індивідуальність, уміння використати засоби масової комунікації в майбутній професії.

Дослідники А. Волошина та К. Волошина рекомендують упроваджувати спецкурс "Формування медіакомпетентності викладача філологічних дисциплін засобами аудіовізуальних технологій", де пропонують креативні способи засвоєння студентами понять "фабула", "сюжет", "композиція", "кадр", "монтаж" тощо: літературно-імітаційні (написання заявок на сценарії, написання міні-сценаріїв

медіатекстів та ін.); театралізовано-ситуативні (інсценізування епізодів медіатексту, процесу створення медіатексту та ін.); зображувально-імітаційні (створення афіш, фотоколажів, малюнків на теми надбань медіакультури тощо) [7: 515]. Методику таких занять автори радять проводити в ігровій формі, де студентам пропонують бути сценаристами й написати сценарій епізоду відомого літературного твору, розробити власний оригінальний сценарій, міні-сценарій твору медіакультури (відеокліп, телесюжет, здійснений у практиці навчальної відеозйомки) тощо.

Майбутні вчителі-словесники в процесі навчання мають ознайомитися з історією й етапами розвитку медіаосвіти, вивчити основи медіаосвітньої технології, повинні вміти аналізувати медіатексти різних видів і жанрів, створювати власні медіатексти в різних галузях: радіо, телебачення, преса, Інтернет, відео тощо. Адже в майбутньому вони повинні будуть розробляти навчально-методичні рекомендації з основ медіаграмотності для своїх учнів; відбирати й оформляти роздатковий матеріал до медіаосвітніх занять: ілюстрації, телепрограми, фото, таблиці, презентації; готувати ігрові завдання для медіаосвіти школярів тощо.

Методику таких занять можна реалізувати в різних формах. Студентам пропонується, наприклад, підготувати усне резюме їхнього сприймання будь-якого медіатексту; описати основні характеристики персонажів; написати вірш, що відображає сприймання медіатексту; створити колаж на основі вирізок із газет і журналів; написати текст повідомлення для теленовин; продумати відповіді на запитання репортерів; написати інтерв'ю з письменником, журналістом; скласти телерепортаж; підготувати газету; продумати рекламу, що відображає їхнє медіасприймання; створити образи нових медійних персонажів; написати кіносценарій або екранізацію епізоду відомого літературного твору, міні-сценарій твору медіакультури (відеокліп, телесюжет) тощо.

Студенти можуть виконувати завдання на підбір інформації з будь-якої теми, складання тематичної добірки інформаційних матеріалів з газет і журналів на запропоновану викладачем тему, запис на мобільний телефон декількох телесюжетів з написанням до них коментаря, складання невеличкого опису відеосюжету на певну тему, прослуховування інформації та складання плану відеосюжету, виявлення та виправлення помилок в медіатексті, складання рецензії або плану інформаційного повідомлення, за яким можна відтворити його головну думку або сюжет тощо.

Окрім цього, майбутнім філологам можна запропонувати завдання описати почуття, асоціації, викликані медіатекстом; проаналізувати зображення людей, їхньої поведінки, подій у медіатекстах; проаналізувати мову, сюжет, фабулу, художні особливості; згадати літературні твори, що асоціюються з певним твором медіакультури; обґрунтувати причини успіху популярних медіатекстів тощо.

Тут для студентів-філологів важливо використовувати свій літературний хист, розвивати творчий потенціал шляхом перетворення вербальної мови в аудіовізуальну. Філолог, який володіє високим рівнем медіаграмотності, буде орієнтуватися у виборі різноманітного жанрового й тематичного спектру медіатекстів, намагатиметься отримати нову інформацію, прагнучим до підтвердження власної компетентності в різних сферах медіакультури, буде шукати матеріали для навчальних, наукових, дослідних цілей, щоб формувати медіакультуру своїх учнів, вчитиметься створювати власні медіатексти.

Висновки. Отже, медіаосвіта сьогодні є важливою складовою справжнього професіоналізму майбутнього фахівця. Вона допоможе вчителю-словеснику формувати загальнолюдські цінності, розвивати національну культуру, підносити престиж української мови, сприятиме патріотичному вихованню учнів за допомогою використання різних медіатекстів патріотичного змісту, опрацювання медійних повідомлень. Тому нині надзвичайно важливо підвищувати рівень медіакультури студентів, майбутніх учителів, формувати вміння орієнтуватися в медіапросторі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Концепція впровадження медіаосвіти в Україні (нова редакція) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : ms.detector.media/.../kontsepsiya_vprovadzhennya_mediaosviti_v_ukraini_nova_red.
2. Гончаренко С. Український педагогічний словник / С. Гончаренко. – К. : Либідь, 1997. – 376 с.
3. Онкович Г. Медіадидактика та її складові [Електронний ресурс] / Г. Онкович. – Режим доступу : virtkafedra.ucoz.ua/el_gurnal/pages/vyp8/Onkovich.pdf.
4. Федоров А. В. Медиаобразование будущих педагогов / А. В. Федоров. – Таганрог, 2005. – 314 с.
5. Федоров А. В. Украинское медиаобразование сегодня [Електронний ресурс] / А. В. Федоров. – Режим доступу : www.mediagram.ru/.../h_5c01afc3859a25f614d31b8b8bcb.
6. Киричок А. Використання нових медіа у формуванні іміджу ВНЗ [Електронний ресурс] / А. Киричок. – Режим доступу : www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?
7. Волошина А. К. Формування медіакомпетентності викладача засобами аудіовізуальних технологій / А. К. Волошина, К. О. Волошина // Актуальні проблеми слов'янської філології. Серія : Лінгвістика і літературознавство : [міжвуз. зб. наук. ст.]. – 2010. – Вип. XXIII, ч. 1. – С. 510–517.

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Konceptsiia vprovadzhennia mediaosvity v Ukraini (nova redaktsiia) [The Implementation Concept of Media Education in Ukraine (New Version)] [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : ms.detector.media/.../kontseptsiya_vprovadzhennya_mediaosviti_v_ukraini_nova_red.
2. Goncharenko S. Ukrainskyi pedagogichnyi slovnyk [Ukrainian Pedagogical Dictionary] / S. Goncharenko. – K. : Lybid', 1997. – 376 s.
3. Onkovych G. Mediadyaktyka ta yii skladovi [Media Didactics and Its Components] / G. Onkovych [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : virtkafedra.ucoz.ua/el_gurnal/pages/vyp8/Onkovich.pdf.
4. Fedorov A. V. Mediaobrazovaniie budushhikh pedagogov [Media Education for Future Pedagogists] / A. V. Fedorov. – Taganrog, 2005. – 314 s.
5. Fedorov A. V. Ukrainское mediaobrazovaniie segodnia [Media Education in Ukraine Today] [Elektronnyi resurs] / A. V. Fedorov. – Rezhym dostupa : www.mediagram.ru/.../h_5c01afc3859a25f614d31b8b8bcb.
6. Kyrychok A. Vykorystannia novykh media u formuvanni imidzhu VNZ [The Use of New Media in Creating the Image of Higher Educational Institution] [Elektronnyi resurs] / A. Kyrychok. – Rezhym dostupu : www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?
7. Voloshyna A. K. Formuvannia mediakompetentnosti vykladacha zasobamy audiovizual'nykh texnologii [The Formation of Teacher's Competence by Means of Audio-Visual Technologies] / A. K. Voloshyna, K. O. Voloshyna // Aktual'ni problemy sloviaanskoj filologii. Seriia: Lingvistyka i literaturoznavstvo [Slavonic Philology Issues. Linguistics and Literary Studies] : [mizhvuz. zb. nauk. st.]. – 2010. – Vyp. XXIII, ch. 1. – S. 510–517.

Баишмановская Л. А., Баишмановский В. И. Медиаобразование как важная составляющая профессионализма будущего учителя-словесника.

В статье рассмотрены вопросы медиаобразования как составляющей настоящего профессионализма будущего специалиста, обоснована важность этой проблемы для профессионального развития личности. В результате исследования сделан вывод, что роль медиаобразования в обучении студентов постоянно растет. Это приводит к его необходимости и ставит задачу подготовить будущего учителя к эффективному взаимодействию с современными медиа, формировать его медиаинформационную грамотность.

Ключевые слова: медиаобразование, медиаграмотность, профессионализм, учитель-словесник, медиаобразовательные технологии.

Bashmanivska L. A., Bashmanivskiy V. I. Media Education as an Important Component of Professionalism of the Future Teacher-Philologist.

The article deals with the issue of media education as an important component of real professionalism of future specialist, in particular teacher-philologists. It also explains what the concept of "media education" is, describes the importance of this issue for professional development of personality.

It is necessary for the future teacher-philologists to master their skills of purposeful usage different media texts in practice, be able to analyze them and develop different types of lessons by using pedagogical facility of media space. Besides, to combine pedagogical methods with media educational technologies and improve their media informative competence is definitely necessary too. That is why it is of the utmost importance to install the media education at the high school thus preparing specialists of pedagogical direction, consider the purpose of media study during the successful implementation of educational reformations and maintain the entire system of media education as it is based on hodiernal media needs of youth with an allowance for their individual and psychological features, preferences and also media culture.

As the result, there have been made the decision that the role of media education at students' studies constantly increasing. It causes the necessity of media study and aims to prepare future teachers for close and effective cooperation with up-to-date media.

Key words: media education, media literacy, professionalism, teacher-philologist, media technologies.